

Bilag 3.

Oversættelse.

Formanden for den danske delegation, fhv. minister Ernst Christiansens indlæg i 1. udvalg den 3. november 1958 under behandlingen af nedrustningsspørgsmålet.

Den danske delegations stemmeafgivning i fredags var i fuld overensstemmelse med vore bestræbelser som helhed i nedrustningsproblemet. Et afgørende argument for den danske delegation under disse afstemninger var vort ønske om at bidrage til at finde en vej frem mod en international afspænding, som ville kunne muliggøre en nedskæring af rustningsbyrderne og således fremme freden. For vi må indrømme, at vi lever i en verden, hvor forbindelserne mellem stater og grupper af stater lider af mangel på tillid. Og stillet over for denne beklagelige kendsgerning må konklusionen være, at kun sådanne nedrustningsforholdsregler, som er underkastet effektiv kontrol, vil have nogen mulighed for at blive gennemført.

Heldigvis viste den nyligt afsluttede tekniske konference i Genève, at det er muligt at iværksætte effektive kontrolforanstaltninger med hensyn til kernevåbenforsøg. Den danske delegation anser det for at være af den største betydning, at der, som et næste skridt, vil blive opnået enighed om et kontrolsystem, baseret på disse tekniske undersøgelser. Det var ud fra dette synspunkt, at den danske delegation var medforslagsstiller til 17-magts-resolutionen. I denne resolution anmodes der om en indstilling af kernevåbenforsøgene under effektiv kontrol. Og med det forberedende tekniske arbejde, som er blevet udført af ekspert-komiteen i sommer, skulle det være muligt i løbet af det kommende år at nå til enighed om et internationalt kontrolsystem, som vil sikre en fortsat indstilling af kernevåbenforsøgene og således for stedse bringe alle disse forsøg til ophør. Et betydningsfuldt skridt fremad vil derved være nået.

17-magts-resolutionen viser frem mod det næste trin i nedrustningsarbejdet, nemlig mod en overenskomst om forholdsregler til afværgelse af overraskelsesangreb. Den viser også frem mod andre trin, der vil kunne føre til et afbalanceret og effektivt kontrolleret verdensomspændende nedrustningssystem. Og ved at anvise en trinvis løsning og ved sin tekniske tilnærmelse er 17-magts-resolutionen baseret på en realistisk og klar vurdering af den nuværende internationale situation. Som medforslagsstiller til denne resolution var vi tilskyndet — på samme måde som vi har været tilskyndet i alle vore bestræbelser og i vore afstemninger og også vil være det ved den kommende afstemning om resolutionsforslaget om en nedrustningskommission på 81 medlemmer — af vort ønske om at nå frem til overenskomst om ophør med alle kernevåbenforsøg for stedse og under effektiv international kontrol. Derved ville vejen være åbnet for en overenskomst om fuldstændigt ophør med produktion og anvendelse af kernevåben og for en overenskomst om en effektivt kontrolleret almindelig nedrustning.

Jeg vil gerne understrege, at hovedformålet er en almindelig nedrustning omfattende alle arter af rustninger. Vi byder vedtagelsen af 17-magts-resolutionen velkommen, men det var med stor beklagelse, at vi så bestræbelserne for at nå til enstemighed i De Forenede Nationer lide skibbrud. Det er i denne situation, at vedtagelsen af den japansk-svensk-østrigske resolution genspejler håbet om, at Genève-konferencen vil overvinde hindringerne, og at den vil føre til konstruktive resultater, samt at De Forenede Nationer i fremtiden vil samarbejde på dette livsvigtige område, i fuld overensstemmelse med pagtens ædle principper.